NORAKSTS
Lieta Nr.142079410
1-195-12/6

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2012.gada 20.februārī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese E.Apīne,
piedaloties pieteicējam *A.S.*, pieteicēja pārstāvei *D.S.*,
Atbildētāja pusē pieaicinātās Cēsu novada pašvaldības Administratīvās komisijas pārstāvei *I.R.*,
atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *A.S.* (personas kods */personas kods/*) pieteikumu par Cēsu novada pašvaldības Administratīvās komisijas 2010.gada 13.jūlija lēmuma Nr.D09-05-26/2010 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Cēsu novada pašvaldības Administratīvās komisijas 2010.gada 13.jūlija lēmumu Nr.D09-05-26/2010 (turpmāk arī – Lēmums) pieteicējs *A.S.* saukts pie administratīvās atbildības saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī – LAPK) 51^2.panta pirmās daļas, piemērojot naudas sodu Ls 70 *(lietas 5.lapa)*.

LAPK 51^2.panta pirmā daļa noteic administratīvo atbildību par invazīvo augu sugu izplatības ierobežošanas pasākumu neveikšanu.

[2] Pieteicējs pieteikumā tiesai lūdz Lēmumu atcelt un paskaidro, ka 2007.gada 16.aprīlī ir izdevis pilnvaru savu nekustamo īpašumu Cēsu novada, Vaives pagasta *„/Nosaukums/”* (*„/Nosaukums/”*) un *„/Nosaukums/”* pārvaldīt un apsaimniekot *V.G.* Nekustamais īpašums tiek kopts un uzturēts, tāpat katru gadu tiek izpļautas latvāņu platības, kas atrodas uz pieteicējam piederošās zemes.

Nekādu iepriekšēju brīdinājumu, līdz kādam zināmam datumam izpļaut latvāņu platības, pieteicējs, kā arī *V.G.* no Cēsu novada pašvaldības nav saņēmis. Par 2010.gada 30.jūnijā sastādīto administratīvā pārkāpuma protokolu pieteicējs uzzinājis tikai tad, kad 2010.gada 15.jūlijā pasta nodaļā saņēmis pavēsti 2010.gada 13.jūlijā uz administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanu. Arī policijas uzaicinājumu uz protokola sastādīšanu pieteicējs nav saņēmis.

No administratīvā pārkāpuma protokola ZU Nr.303014, kas sastādīts 2010.gada 30.jūnijā, redzams, ka pārkāpums konstatēts 2010.gada 15.jūnijā, bet pats protokols sastādīts 2010.gada 30.jūnijā. Pieteicējs latvāņu ziedus ir nopļāvis 2010.gada 26.jūnijā. Visus latvāņus pilnībā *V.G.* nopļāva 2010.gada 5.jūlijā, līdz ar to nav saprotams, par kādu komisijas 2010.gada 12.jūlija apsekošanas aktu ir runa un kā komisijas locekļi neredzēja, ka latvāņu vairs nav. 2010.gada 12.jūlija akts, ja tāds ir bijis, pieteicējam nav nosūtīts.

Administratīvā pārkāpuma lieta izskatīta, pieteicējam klāt neesot un liedzot iespēju izteikt savu viedokli un paskaidrojumus.

Administratīvā komisija nav ievērojusi Administratīvā procesa likuma 59.panta pirmo daļu un 62.panta pirmo daļu.

[3] Cēsu novada pašvaldības Administratīvā komisija (turpmāk arī – atbildētājs) 2010.gada 17.septembra rakstveida paskaidrojumos norāda, ka pieteikumam nepiekrīt *(lietas 14.-15.lapa)*.

Atbildētājs norāda, ka pieteicējs ir *„/Nosaukums/"* un *„/Nosaukums/"* īpašnieks un saskaņā ar Augu aizsardzības likuma 18^1.panta trešo daļu latvāņu iznīcināšanas pienākums ir zemes īpašniekam vai valdītājam. Pieteicējs nav iesniedzis dokumentus, ka *V.G.* būtu pilnvarots īpašuma apsaimniekot un būt par to atbildīgs, tāpēc pie administratīvās atbildības saukts pieteicējs.

Nav pamata pieteicēja apgalvojumam, ka nav saņemti nekādi iepriekšēji brīdinājumi par latvāņu izpļaušanu, jo Vaives pagasta pašvaldība brīdinājuma vēstules ir izsūtījusi 13.07.2007., 08.07.2008., 30.07.2009. 15.06.2010. tika konstatēts, ka pieteicēja īpašumā aug latvāņi un ir iepriekšējo gadu nenopļautie ziedkāti. Normatīvajos aktos nav noteikts konkrēts datums, līdz kuram jāveic latvāņu izplatības ierobežošanas pasākumi, taču Latvijā aizliegts audzēt invazīto augu sarakstā iekļautas augu sugas. Visi paziņojumi un aicinājumi sūtīti uz pieteicēja deklarēto dzīvesvietu un saskaņā ar Administratīvā procesa likuma normām uzskatāmi par saņemtiem septītajā dienā pēc nodošanas pastā. Minētais attiecināms arī uz pieteicēja tiesībām izteikt viedokli, jo 02.07.2010. pieteicējam nosūtīts uzaicinājums par ierašanos uz administratīvās komisijas sēdi.

No 15.06.2010. Cēsu novada Vaives pagasta latvāņu platības apsekošanas akta komisija konstatēja, ka uz 15.06.2010. pieteicēja īpašumā aug latvāņi, to pļaušana vēl nav uzsākta un īpašumā konstatēti iepriekšējo gadu nenopļauto latvāņu ziedkāti. Līdz ar to atbildētājs konstatēja, ka pieteicējs vairākus gadus pēc kārtas nav veicis latvāņu izplatības ierobežošanas pasākumus. Bez tam, arī pēc apsekošanas latvāņi tikuši nopļauti tikai ap māju. Konstatējot šos apstākļus, komisija nolēma pieteicējam piemērot minimālo administratīvo naudas sodu Ls 70.

[4] Tiesas sēdē pieteicējs prasījumu par Lēmuma atcelšanu uzturēja uz tajā ietvertajiem argumentiem. Pieteicēja pārstāve papildus norādīja, ka atbildētāja paskaidrojumos un Lēmumā ir pretrunas, kā arī pieteicējs nav ticis aicināts uz lietas izskatīšanu un nav brīdināts. Pārstāve atsaucās uz Ministru kabineta noteikumiem Nr.559 par latvāņu ierobežošanu un paskaidroja, ka šie brīdinājumi, acīmredzot, bijuši pirms latvāņi uzsāk ziedēšanu, bet saskaņā ar Ministru kabineta noteikumiem pieteicējs ir veicis nepieciešamos pasākumus, veicot mehāniskas darbības – ziedu čemuru nogriešanu, centrālo rozešu izduršanu, nopļaušanu un augsnes apstrādi. Pirms latvāņu ziedēšanas pieteicējs savā īpašumā līdz 26.jūnijam veica latvāņu ziedu nopļaušanu. Ministru kabineta noteikumi nosaka, ka latvāņu izplatības ierobežošanas pasākumi netiek veikti tikai tad, ja netiek veiktas nekādas darbības, lai nepieļautu latvāņu sēklu izplatīšanos. Latvāņi vairojas ar sēklām, kas ir augusta beigās vai septembra sākumā. Sākotnējais akts tika sastādīts 15.jūnijā, kad latvāņi vēl nezied. 12.jūlijā, kad īpašumā ziedi jau bija nogriezti, komisija norāda, ka ir palikuši augu stublāji, taču tas neliecina, ka persona nepilda pienākumus, lai ierobežotu latvāņu izplatību savā īpašumā.

Atbildētāja pārstāve tiesas sēdē prasījumu neatzina, atsaucoties uz Lēmumā un rakstveida paskaidrojumos norādīto. Papildus akcentēja, ka visi dokumenti pieteicējam tika nosūtīti uz deklarēto dzīves vietu un uzskatāmi par saņemtiem. Lai iznīcinātu latvāņus, ir nepieciešams ilgstošs darbs. No lietas materiāliem komisija konstatēja, ka pieteicējam 2007., 2008., 2009. gadā ir sūtīti brīdinājumi, bet nekas netika darīts. Tāpēc komisija veica pārbaudi un uz 15.jūniju konstatēja, ka nav sākta latvāņu iznīcināšana. Šī vasara bija karsta un 15.jūnijs bija laiks, kad latvāņi bija ziedējuši un sāka veidoties sēklas, tāpēc latvāņiem bija jau jābūt nopļautiem. Komisija, pārbaudot uz vietas, konstatēja, ka nenopļauti ir arī iepriekšējo gadu latvāņu ziedu kāti. Tā kā par šo pārkāpumu ir bargs sods, komisija veica

otru apsekošanu. Ap māju latvāņi bija nopļauti īpašumā *„/Nosaukums/”*, bet īpašumā *„/Nosaukums/”* latvāņi vispār nebija pļauti.

Motīvu daļa

[5] Tiesa, uzklausot procesa dalībnieku paskaidrojumus un pārbaudot lietas materiālus kopsakarā ar tiesību normām, atzīst, ka pieteikums nav pamatots un ir noraidāms.

[6] Ar Lēmumu pieteicējs saukts pie administratīvās atbildības par LAPK 51^2.panta pirmās daļas pārkāpumu, proti, „par invazīvo augu sugu izplatības ierobežošanas pasākumu neveikšanu – izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu fiziskajām personām no septiņdesmit līdz divsimt piecdesmit latiem, bet juridiskajām personām – no divsimt līdz tūkstoš latiem”.

Lietā ir strīds par to, vai pieteicējs ir saucams pie administratīvās atbildības, jo atbildētājs ir pieļāvis procesuālos pārkāpumus, bet pieteicējs izvēlējies citu latvāņu iznīcināšanas metodi, nevis pļaušanu.

[7] Lietā nav strīda par to, ka pieteicējs ir īpašnieks nekustamajam īpašumam *„/Nosaukums/”* ar platību 1,5 ha un kadastra Nr*./kadastra numurs/*, kas atrodas Cēsu novadā, Vaives pagastā *(lietas 33.-34.lapa)* un nekustamajam īpašumam *„/Nosaukums/”* ar platību 5,4 ha un kadastra Nr*./kadastra numurs/,* kas atrodas Cēsu novadā, Vaives pagastā *(lietas 35.lapa).*

Tāpat lietā nav strīda par to, ka šajos īpašumos aug latvāņi, ko apstiprina arī ieskatīšanās Valsts augu aizsardzības dienesta mājas lapā, saskaņā ar kuras datiem īpašums *„/Nosaukums/”* ir piesārņots ar latvāņiem 0,0186 ha platībā, bet īpašums *„/Nosaukums/”* – 0,9393 ha un 0,223 ha platībā *(http://www.vaad.gov.lv/sakums/informacija-sabiedribai/par-latviju-bez-latvaniem/meklet-invadeto-teritoriju-pec-vaditaja-kadastra-nr-uzmerisanas-gada-vai-novada.aspx).*

Tātad pieteicēja zemes īpašumi vairāk kā 1 ha platībā ir piesārņoti ar invazīvo augu – latvāņiem *(Heracleum sosnowsky* Manden.*)* un uz pieteicēju ir attiecināmas Augu aizsardzības likuma 18^1.panta trešās daļas prasības, proti, „Latvijā aizliegts audzēt invazīvo augu sugu sarakstā iekļautās augu sugas. Zemes īpašnieka vai valdītāja pienākums ir šīs invazīvās augu sugas iznīcināt, ja tās izplatījušās zemē, kas atrodas viņa īpašumā vai valdījumā”.

Tādējādi pieteicējam ir saistošas prasības latvāņu apkarošanā, tostarp, ievērojot Ministru kabineta 2008.gada 14.jūlija noteikumu Nr.559 „Invazīvo augu sugas – Sosnovska latvāņa – izplatības ierobežošanas noteikumi” (turpmāk arī – Noteikumi Nr.559), uz kuriem, citastarp, atsaucas arī pieteicējs, prasības.

Savukārt, ja persona neveic darbības, kas attiecināmas uz izplatības ierobežošanas pasākumu neveikšanu, tā saucama pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 51^2.panta pirmo daļu.

[8] Vērtējot lietā esošos pierādījumus to kopsakarā, tiesa atzīst par pierādītu administratīvo pārkāpumu pieteicēja darbībās.

Minēto apstiprina 2010.gada 30.jūnijā sastādītais administratīvā pārkāpuma protokols ZU Nr.303014, kurā norādīts, ka pieteicēja īpašumā nav veikti latvāņu izplatības ierobežošanas pasākumi *(lietas 20.lapa),* vecākā inspektora *Z.B.* 2010.gada 30.jūnija ziņojums *(lietas 21.lapa),* 2010.gada 15.jūnija Akts par latvāņu izplatības ierobežošanu

Vaives pagasta teritorijā *(lietas 22.-25.lapa, 13.ieraksts),* 2010.gada 12.jūlija Akts par latvāņu izplatības ierobežošanu Vaives pagasta teritorijā *(lietas 26.-29.lapa, 13.ieraksts).*

Nav pamatots pieteicēja viedoklis, ka atbildētāja paskaidrojumi un Lēmums satur pretrunīgu informāciju, jo visi administratīvās pārkāpuma lietas materiāli ir vērtējami to kopsakarā. Līdz ar to no Cēsu novada pašvaldības Administratīvās komisijas 2010.gada 13.jūlija sēdes protokola Nr.5 *(lietas 17.-19.lapa)* ir konstatējams, ka otrās apsekošanas laikā, kas notika 2010.gada 12.jūlijā, darbinieki ir konstatējuši daļēju pļaušanu un, lai arī atsevišķi tas nav Aktā ticis norādīts, darbiniece *D.Č.* to darīja zināmu komisijas locekļiem pirms Lēmuma pieņemšanas, proti, lietas izskatīšanās sniegtajos paskaidrojumos ir norādīts, ka „vakar, 12.07.2010., apsekojot otru reizi īpašumus, konstatējām, ka latvāņi *A.S.* īpašumā ir nopļauti tikai ap māju, pārējā īpašumā nav nopļauti" *(lietas 18.lapa)*. Apstāklis, ka tieši šādā veidā nav izdarīts ieraksts Lēmumā, nav par pamatu tā atzīšanai par prettiesisku.

Tāpat no lietā esošajiem pierādījumiem ir konstatējams, ka pieteicējam ir tiesību normās noteiktā kārtībā sniegta informācija par administratīvā pārkāpuma lietas virzību, nodrošinot iespēju izmantot procesuālās tiesības, proti, vecākais inspektors *Z.B.* 2010.gada 30.jūnija ziņojumā norāda, ka persona tikusi aicināta ar pavēsti uz protokola sastādīšanu. Pavēste sastādīta 2010.gada 19.jūnijā *(lietas 30.lapa, 44.lapa),* protokols nosūtīts 2010.gada 2.jūlijā *(lietas 31.lapa)* kopā ar aicinājumu uz lietas izskatīšanu ar tajā ietvertām tiesībām *(lietas 32.lapa, 42.lapa, 8.ieraksts).*

Tādējādi, pastāvot prezumpcijai par to, ka personai sakaru iestādē ierakstītā sūtījumā nodotais paziņojums kļūst zināms septītajā dienā *(skat. LAPK 248.[1] pantu, Administratīvā procesa likuma 70.panta otro daļu),* pieteicējam ir noteiktā kārtībā darīta zināma informācija par lietas izskatīšanai laiku un vietu, kā arī nodrošināta iespēja izteikt viedokli. Tas, ka persona sakaru iestādē ierodas un sūtījumu saņem vēlāk, nav pamats Lēmuma atcelšanai.

Salīdzinot lietā esošos pierādījumus kopsakarā ar liecinieces *L.Z.* liecību *(lietas 61.-62.lapa)*, tiesa neatzīst par pierādītu pieteikumā norādīto informāciju, ka visi latvāņi tikuši nopļauti jau 2010.gada 5.jūlijā, jo, iztaujājot liecinieci, ir saprotams, ka personai nav zināmas pieteicēja īpašumu robežas, lai viņa varētu liecināt, ka visi pieteicēja lauki tikuši apkopti noteiktā kārtībā. Savukārt par to, ka latvāņi pēc pirmās apsekošanas, kas notika 2010.gada 15.jūnijā, ir tikuši appļauti ap māju, lietā nav strīda.

Tādējādi atbildētājs pamatoti ir konstatējis, ka 2010.gada 12.jūlijā pieteicējs nebija izpildījis pienākumu, kas attiecināms uz latvāņu izplatības ierobežošanas pasākumu veikšanu.

[9] Tiesas sēdē pieteicējs izvirzīja jaunu argumentu par to, ka saskaņā ar Noteikumu Nr.559 20.1.punktu veic mehānisku latvāņu iznīcināšanu, nogriežot ziedu čemurus un nepieļaujot sēklu izsēšanos, kas notiek augustā un septembrī. Tā kā atbildētāja pārbaude notikusi jūnijā un jūlijā, pieteicējam vēl attiecīgajā gadā bijusi iespēja veikt latvāņu izplatības ierobežošanas pasākumus un pieteicēja darbībās uz Lēmuma pieņemšanas brīdi nav administratīvā pārkāpuma sastāva.

Tiesa šādam pieteicēja paskaidrojumam nepiešķir ticamību vairāku iemeslu dēļ, proti, pieteicēja īpašumā 2010.gadā ir konstatēti ne tikai jaunie latvāņi, bet arī vecie ziedkāti, pie mājas 2010.gadā latvāņi ir pļauti, nevis tiem griezti ziedčemuri, ko apstiprina arī lieciniece, kā arī šāds paskaidrojums nav sniegts sākotnēji, bet gan tikai tiesas sēdē, tostarp, pēc Administratīvās rajona tiesas 2011.gada 18.aprīļa sprieduma lietā Nr.A420719110, kur tiesa skaidrojusi latvāņu augšanas īpatnības un ierobežošanas pasākumu iespējas.

Latvāņu augšanas īpatnības un ierobežošanas pasākumi norādīti arī brošūrā „Latvānis, tā izplatības ierobežošana" *(http://www.llkc.lv/upload_file/400759/latvanis_brosura.pdf)* un pētījumā „Latvānis un tā izplatība Latvijā" *(http://www.llkc.lv/upload_file/400693/DISTRIBUTION%20OF%20HOGWEED%20%28HERACLEUM%29%20IN%20LATVIA.pdf).*

Sosnovska latvāņa dzīves cikls sastāv no veģetatīvās fāzes, kad veidojas lapu rozete, un ģeneratīvās fāzes, kad veidojas ziedkopas un sēklas. „Pēc literatūras datiem uz viena auga var attīstīties 3 – 20 tūkstoši un vairāk, līdz pat 100 tūkstošiem sēklu. Sēklas ienākas augusta beigās vai septembra sākumā atkarībā no veģetācijas perioda īpatnībām" *(skat. „Latvānis, tā izplatības ierobežošana", 14.lapa)*, proti, sēklu ienākšanās laiks ir atkarīgs no veģetācijas perioda īpatnībām, ko savukārt noteic laika apstākļi, kas tieši ietekmē augu veģetācijas īpatnības, piemēram, siltums, gaisma, mitrums. Tiesas ieskatā kā ikviena auga, tā arī latvāņa ziedēšanas vai augļu nešanas periodi ir atkarīgi no konkrētiem apstākļiem un nav pamata rēķināties ar kalendāru kā atskaites periodu. Arī lieciniece attiecībā uz latvāņu ziedēšanu norādīja, ka 2011.gada vasarā latvāņi ziedējuši jau ap jāņiem *(lietas 62.lapa).* Līdz ar to arī sēklu izsēšanās latvānim var notikt agrāk un tiesai konkrētajā gadījumā nav pamata neticēt atbildētāja apsekošanas komisijai, kuras sastāvā ir arī lauku attīstības speciāliste, jo nav pretēja rakstura pierādījumu.

Komisijas sēdē lauku attīstības speciāliste *D.Č.* ir paskaidrojusi, ka lauki ir aizauguši ar latvāņiem un starp tiem ir arī vecie ziedkāti. Minētais fiksēts arī apsekošanas aktā *(lietas 22.lapa)*. Tādējādi paskaidrojumiem par izvēlētās metodes izmantošanu nav piešķirama ticamība, jo ziedkātu un veco stublāju atrašanās zemes gabalā netieši apstiprina, ka pieteicējs nav noteiktā kārtībā veicis latvāņu ierobežošanas pasākumus.

Informatīvajā materiālā ir teikts, ka „nogatavojošās sēklas viegli atdalās no čemura un vispirms piesārņo augsni vairāku metru diametrā ap augu. *Lai mazinātu latvāņa izplatību, nedrīkst pieļaut augu ziedēšanu un sēklu veidošanos.* Pat vienreizēja izsēšanās veido ļoti bagātu sēklu krājumu augsnē. To apliecina pavasarī latvāņu atmatās konstatētie jauno augu dīgsti, sasniedzot 1500 – 2000 gb.uz 1 m^2" *(skat. „Latvānis, tā izplatības ierobežošana", 14.lapa).*

„Ja otrā vai nākošajos gados latvānim neļauj nobriedināt sēklas, to pirms ziedēšanas appļaujot, augs spēj pārziemot, bet nākamajā gadā pēc ziedēšanas atmirst" *(skat.turpat)*.

Tādējādi atzīti speciālisti savā nozarē ir norādījuši, ka latvāņiem nav ieteicams ne tikai pieļaut sēklu izsēšanos, bet arī ziedēšanu. Savukārt, ja ziedēšana un sēklu izsēšanās pieļauta netiek, divu līdz triju gadu laikā augi atmirst.

Pieteicējs par nepieciešamību veikt latvāņu izplatības ierobežošanu ir informēts (brīdināts) jau 2007.gada 13.jūlijā *(lietas 36.lapa),* 2008.gada 8.jūlijā *(lietas 37.lapa)* un 2009.gada 30.jūlijā *(lietas 38.lapa),* proti, ja pieteicējs būtu veicis latvāņu izplatības apkarošanas pasākumus šajā periodā, tad to izplatība būtu mazinājusies un apstiprinātu pieteicēja paskaidrojumus.

Pieteicējs ir norādījis, ka nav saņēmis šādus brīdinājumus, taču tiesa šādam paskaidrojumam nepiešķir būtisku nozīmi tā iemesla dēļ, ka pienākumus apkarot latvāņu izplatību noteic tiesību normas, kuras tiek prezumētas kā personai zināmas. Paziņojumu sūtīšana tām personām, kuru īpašumā ir latvāņi, ir labas pārvaldības principa ievērošana no iestādes puses un šāda paziņojuma nesaņemšana neatbrīvo personu no konkrētu pasākumu veikšanas.

[10] Tiesību normās noteiktais pienākums šādu augu iznīcināšanai nav formāls, proti, nav pietiekami radīt darbības šķietamību, ir jābūt rezultātam. Arī Noteikumu Nr.559 26.punkts noteic, ka „latvāņa ierobežošanas pasākumi nav uzskatāmi par veiktiem, ja vidēji

uz 50 m^2 latvāņa invadētās teritorijas ir konstatēts vairāk nekā viens pieaudzis latvāņa augs ar izveidotu ziedkopu".

Kā pamatots ir spriedumā Nr.A420719110 ietvertais secinājums par personas tiesībām izvēlēties konkrētu un sev efektīvu latvāņu apkarošanas metodi, kas atbilst arī Noteikumu Nr.559 saturam. Tomēr tai pat laikā izvēlētajai metodei ir jābūt atbilstošai un efektīvai.

Pielikumā Noteikumiem Nr.559 ir norādīts, ka ziedu čemuru nogriešanu lieto atsevišķu latvāņu iznīcināšanai, nelielu audžu ierobežošanai un vietās, kur nevar izmantot tehnisku vai ķīmisko ierobežošanas metodi, vai kā papildu paņēmienu.

Tiesas ieskatā „latvāņu ziedu nopļaušana", kā norāda pieteicējs *(lietas 60.lapa)* kā metode nav piemērojama platībās, kas pārsniedz 1 ha, kā tas ir pieteicēja gadījumā, jo tās nav atzīstamas par nelielām. Tāpat kritiski vērtējama ir iespējamība, ka latvāņu veģetācijas periodā, pirms sēklu izsēšanās, tostarp, ziedēšanas laikā, kāda persona dosies latvāņu laukā, lai 1 ha platībā iegūtu ziedu čemurus iznīcināšanai, ja ņem vērā, ka latvāņu kaitīgums ir saistāms arī ar smagiem apdegumiem, ko tie rada uz cilvēka ķermeņa, ar to saskaroties *(skat. arī Pielikuma 12.punktu Noteikumiem Nr.559)*.

[11] Ar Lēmumu pieteicējs saukts pie administratīvās atbildības, piemērojot naudas sodu Ls 70.

Minētais sods tiesas ieskatā ir adekvāts, jo atzīstams par naudas soda minimālo sankciju. Izskatāmajā gadījumā nav pamata piemērot brīdinājumu, jo, kā tiesa pārbaudes laikā konstatēja, pieteicēja darbības nav vērstas uz Augu aizsardzības likuma 18^1.panta trešās daļas pienākuma izpildi, kā tas pienāktos krietnam un rūpīgam saimniekam. Vērtējot, ka nekustamo īpašumu iegādes līgumi noslēgti jau 2001. un 2005.gados, tad līdz 2010.gadam īpašumā latvāņu izplatība nebūtu sasniegusi 1 ha apmērus, ja līdzšinējie pasākumi būtu notikuši un būtu efektīvi.

Tā kā lietā nav konstatējami atbildību mīkstinoši vai pastiprinoši apstākļi, ir pamats minimālā administratīvā naudas soda piemērošanai.

Apstāklim, ka citos īpašumos, tostarp, pašvaldības, arī aug latvāņi, nav piešķirama būtiska nozīme, jo katra persona ir atbildīga par savu rīcību un netiek atbrīvota no administratīvās atbildības gadījumā, ja kāda cita persona nav sodīta. Bez tam, kā redzams no lietas materiāliem un sastādītajiem aktiem, atbildētājs savā administratīvajā teritorijā ir veicis kompleksu pārbaudi, apsekojot visus īpašumus, līdz ar ko šādam argumentam nav pamata.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246. – 251., 289. – 291.pantu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1.punktu Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

noraidīt *A.S.* (personas kods */personas kods/*) pieteikumu;

atstāt negrozītu Cēsu novada pašvaldības Administratīvās komisijas 2010.gada 13.jūlija lēmumu Nr.D09-05-26/2010.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Administratīvajā apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas.

Tiesnese /paraksts/ E.Apīne

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvā rajona tiesas
tiesnese _____E.Apīne
Rīgā, 2012.gada 20.februārī